

เทศกาลการเรียนรู้ พลเมืองเยาวชนสองแสง ปีที่ 4
พลเมืองเยาวชนรุ่นใหม่ตามแนวพระราชดำริ
วันที่ 18 ธันวาคม 2559 ณ ห้องกระเกต โรงแรมกรีนเวิลด์ สงขลา
โดยสงขลาฟอรั่ม สนับสนุนโดย มูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

.....



คุณศศิณี ลิ้มพงษ์ ผู้แทนมูลนิธิสยามกัมมาจล
กล่าวหัวใจสำคัญของโครงการพลังพลเมืองเยาวชนสงขลา

เรียนคุณนิพนธ์ บุญญามณี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา, คุณวลัยลักษณ์ หงส์วรารังกูร ผู้แทนสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.), อาจารย์พรณิภา โสทธิพันธุ์ ผู้แทนสงขลาฟอรั่ม, ท่านคณิธิบดีที่ปรึกษาคุณวุฒิโครงการพลังพลเมืองเยาวชน, กลุ่มที่ปรึกษาฯ, ท่านผู้มีเกียรติและเยาวชนทั้งหลาย

เมื่อเช้านี้ได้เดินดูโครงการต่างๆ ก็รู้สึกยินดีมาก ดีใจกับผู้สนับสนุนที่เด็กๆ ของพวกเรา ได้รับสิ่งดีๆ เพราะมองเห็นความสำเร็จ ก้าวของความสำเร็จก้าวแรก หรืออัตรภาพต่างๆ ที่นักเรียนหรือเยาวชนของเราได้ทำการนั้น ความสำเร็จต่างอันนั้นไม่ได้เกิดเฉพาะกับสิ่งที่เรามองเห็น ว่าเขาได้มี

ความรักความภูมิใจที่เขาได้ทำในสิ่งที่อยากทำเท่านั้น แต่สิ่งที่เกิดขึ้นเรามองเห็นสิ่งที่อยู่ในงานต่างๆ เป็นความภูมิใจของเจ้าของโครงการฯ ได้เห็นและได้มีโอกาสพูดคุยกับคุณครู ได้อ่านความคิดเห็น ประมาณสองสามท่อนที่บอกว่า ได้เรียนรู้ไปกับเด็กๆ และยินดีที่ได้เป็นที่ปรึกษาที่คอยเป็นกำลัง สนับสนุนเวลาที่เด็กๆ มีปัญหา

ทางด้านพี่เลี้ยงก็บอกว่า ได้รู้จักตนเองและต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอเลย เพราะว่าถ้าเกิดเราไปโคชเด็กๆ แล้วรู้น้อยกว่าเด็กๆ ก็ลำบาก เพราะฉะนั้นเราจะต้องศึกษาให้ก้าวไปข้างหน้าให้มี พัฒนาการเยอะมากแล้วก็ต้องรู้จักตนเองเยอะมาก

ส่วนตัวเด็กๆ เองก็จะมี ความภูมิใจความรักในชุมชน แล้วก็ทำอะไรดีๆ หลายอย่าง ดิฉันได้มี โอกาสไปถามน้องคนหนึ่งว่า แล้วการปฏิรูปโครงการนี้แล้ว บอกว่าให้เราเป็นพลเมืองหรือสามารถ ปลุกจิตสำนึกของชุมชนพลเมืองได้อย่างไร เขาบอกว่าอย่างไรรู้ไหมค่ะ เขาบอกว่าไม่ยาก ถ้าเรา มองเห็นอะไรที่เป็นปัญหาต้องไม่อยู่เฉยๆ และนี่คือความสำเร็จที่เรามองความสำเร็จของเด็กๆ ที่เป็นก้าว แรก ซึ่งอันนี้แหละค่ะ ที่เป็นทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่เราพยายามจะสร้างเครื่องมือต่างๆ และความ เป็นพลเมืองดี ก็ไม่ได้เกิดเฉพาะเยาวชนที่ซึ่งเป็นอนาคตของประเทศชาติ แต่เกิดขึ้นกับพวกเราทุกคน ที่มีส่วนในการสนับสนุนโครงการฯ

เราก็ตีใจมากที่ได้เห็นว่า ก้าวนี้เป็นก้าวที่เราเรียนรู้และเราก็จะเรียนรู้มากขึ้น ลึกขึ้น สุขุม รอบคอบเนื่องจากที่บอกว่า คนพลเมืองรุ่นใหม่ทำตามแนวพระราชดำริ ให้เรามองดูในอดีต ที่เราเกิด ไม่ทันตั้งแต่ 70 ปีที่แล้ว พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ท่านบอกว่า เราจะครองแผ่นดินโดยทำคุณประโยชน์ สุขของมหาชนชาวสยาม เพื่อประโยชน์สุขของมหาชนชาวสยาม หมายความว่า จะต้องทำเพื่อผู้อื่น แล้วถ้าเรามองดูพระจริยวัตรของท่าน เราจะเห็นท่านทรงทำเพื่อผู้อื่นจริงๆ และก็ตลอดเวลา ใน โครงการพระราชดำริต่างๆ กว่า 4,000 โครงการ ก็ได้ออกมาเป็นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นั่น คือวิธีการดำเนินชีวิตที่ทำให้พวกเราประสบความสำเร็จไม่เฉพาะพวกเรา โดยสหประชาชาติได้ให้ รางวัลการที่เอาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ การที่สืบสานพระราชปณิธานของท่าน โดยการ เปลี่ยนความเสียใจ ความอาลัยมาเป็นการที่สืบสานพระราชปณิธานของท่าน ก็คือเป็นการที่ทำให้ ประเทศชาติของเรา สามารถเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ท้นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมากมายที่เกิดขึ้นรวดเร็ว ท้นความเห็นแก่ตัวที่มา ท้นการบริโภคนิยมที่ส่วนหนึ่งเป็นการทำลาย แต่การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว อันนี้ ก็มีทั้งโอกาสและภัยคุกคาม และทำอย่างไรถึงจะเปลี่ยนภัยคุกคามให้เป็นโอกาสได้ ก็คือการ เรียนรู้จากสิ่งที่เป็นพื้นฐานจากที่เราทำ ตามหลักคิด หลักปฏิบัติ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นำขึ้นมาใช้ อันนี้ก็จะ เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้เรารู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถปรับเปลี่ยน สิ่งที่เป็น “ภัย” ให้กลายเป็น “โอกาส” แล้วก็ไม่ใช่ความสำเร็จของเราคนเดียว แต่เป็นความสำเร็จ ของคนรอบตัวของชุมชนของประเทศชาติ

ขอพูดย้อนรำลึก ในฐานะเป็นผู้ขับเคลื่อนเรื่องนี้มา เราแค่รู้ว่าเราทำอะไรสักอย่างหนึ่ง เราควรจะต้องมีความรู้ รู้ลึก รู้รอบ รู้ละเอียด รู้จักตัวเอง รู้จักศักยภาพและความสามารถของตัวเอง อันนี้เรียกว่า เงื่อนไขความรู้

จริงๆเวลาทำ ถ้ามองถึงหลัก ไม่ว่าศาสนาไหนก็ตาม ที่ทำเพื่อตัวเองได้แค่นี้ เพื่อชุมชนเพื่อสังคมเพื่อผู้อื่น ไม่เบียดเบียนชุมชน ไม่เบียดเบียนสังคม ไม่เบียดเบียนผู้อื่น หรือรู้จักแบ่งปัน ตามทุกศาสนาสอนให้รู้จักการแบ่งปัน ถือได้ว่าเป็นหลักคุณธรรม ที่เราทำมีความเพียร พยายามมองเห็นผู้อื่น นี่ก็เป็นพื้นฐานการดำรงชีวิตที่เมื่อเรารู้จักพวกนี้แล้ว และถามว่าเราจะทำอย่างไรให้พอดีกับความสามารถกับความพอประมาณ สมมติว่าถ้าเราบอกว่าเราสามารถทำได้แค่นี้ และเราทำแค่นี้ ถ้าเรารู้ศักยภาพของเราแค่นี้แต่อยากทำที่มากกว่านี้ ถามว่าแล้วเราจะทำอย่างไร เราก็ต้องหาตัวช่วย อย่างเช่น อยากทำโครงการสักโครงการหนึ่งบอกว่า อยากจะขยายผลจากชุมชนของเราไปในระดับจังหวัด แต่ว่าเราไม่มีตัวเรา เราทำไม่ได้ ให้เราติดต่อคุณครูหรืออาจจะปรึกษาคุณครู ปรึกษาพี่เลี้ยงไปติดต่อ อบจ.ได้ไหม ท่านนายก อบจ. ก็จะสามารถช่วย หรือถ้าเราอยากจะขยายไปที่อื่น ท่านก็จะสามารถช่วยประสานงานให้ และนั่นก็คือการรู้จักศักยภาพ ขยายศักยภาพ เพื่อสามารถทำงานได้ อันนี้ก็คือเรื่องของความพอประมาณ ในความพอประมาณนั้นเราจะต้องรู้เป้าหมายที่ชัดเจนว่าเราจะทำอะไร เพื่ออะไร และนี่ก็คือเหตุผลว่าทำอะไร เพื่ออะไร แต่ถ้าคลุมด้วยคุณภาพ ก็คือ ทำอะไร เพื่ออะไร ให้ประสบความสำเร็จโดยไม่เบียดเบียนผู้อื่น แต่ถ้าเราทำไม่ได้ก็ต้องหาตัวช่วย

ภูมิคุ้มกันคืออะไร ก็คือว่า เราประเมินความเสี่ยงต่างๆที่จะเกิดขึ้นในการทำงาน ถ้าเรารู้ความเสี่ยงต่างๆว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น เราก็ต้องหาทางป้องกันความเสี่ยง หรือการมองหาทางเลือก เราก็เลือกทางเลือกที่มีความเสี่ยงน้อยที่สุดที่มีความสามารถป้องกันความเสี่ยง ซึ่งส่วนหนึ่งสิ่งเหล่านี้เมื่อเวลาเราคิดให้ครบองค์ประกอบ มันก็จะมาด้วยกัน สมมติถ้าพูดถึงทฤษฎีการพัฒนาที่ยั่งยืนต่างๆ ก็จะผ่านตัวหนึ่งที่คลุม นั่นก็คือความคิดคุณธรรม เพราะฉะนั้นหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานเราก็จะประสบความสำเร็จ ประเทศชาติเราก็จะอยู่รอดประสบความสำเร็จ เราก็จะมีความสุข คือการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งดิฉันเองก็ดีใจมาก เพราะว่าเยาวชนของไทยได้รับการปลูกฝัง ผ่านเรื่องที่ทำแล้วก็เชื่อว่าจะเติบโตเป็นเยาวชนที่มีศักยภาพมาก เป็นผู้นำของประเทศต่อไป

เราก็ต้องขอขอบคุณก่อนนะคะ เพราะว่างานนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนจากท่านนายก อบจ. หรือว่าได้มีองค์กรดีๆ อย่างสงขลาฟอรั่ม ได้มีผู้สนับสนุนอย่าง สสส. ได้มีที่ปรึกษาอย่างคณาจารย์ และก็ครูบาอาจารย์ต่างๆ และที่สำคัญก็คือตัวเยาวชนเอง ที่เราได้ทำดี ได้เรียนรู้ไปกับมัน ก็ขอขอบคุณ ณ ที่นี้ค่ะ.

.....